

Καλαρρύτες Ότι και Νέα

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ "Η ΠΙΝΔΟΣ" ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1991 * ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 35 * ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 Δ/ΝΣΗ: ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗ 3 Τ.Κ. 453 33 — ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Προβλήματα του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ

Το κεφαλοχώρι μας, μετά από δεκαετίες... απέκτησε πρόεδρο και προεδρικό συμβούλιο με υψηλής στάθμης προϋποθέσεις να αντιμετωπίσει τα πολλά και καυτά προβλήματά του. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους.

Μετά την οδική σύνδεση Ιωαννίνων-Καλαρρυτών, που φτάνει στο τέλος της, αφού τα σίδερα της γέφυρας περιμένουν τους τεχνικούς να τα συνδέσουν, επί τέλους, στα βάθρα, έχει σειρά ένα πακέτο από προβλήματα.

Τα θυμίζουμε: Ξενώνας, διαπλάτυνση χωματόδρομου από τη γέφυρα μέχρι το Μπάρο, σκουπίδια, πλάκα για τα σπίτια, στηθαία στα γεφύρια του χωριού, τοίχοι των δρόμων, σκέπαστρα στις παραδοσιακές βρύσες, έργα στις στάνες... κ.ά.

Δεν εξαντλήσαμε το πακέτο δε μας επιτρέπει ο χώρος.

Δεν έχουμε πρόθεση να αντικαταστήσουμε το κοινοτικό συμβούλιο, αλλά να συμβάλλουμε με τις θέσεις μας, τη βοήθειά μας, τη φωνή μας, που ακούγεται μακριά και ψηλά... στους αρμοδίους για την καλύτερη δυνατή λύση για το καλό του χωριού

μας, κοντολογίς το καλό όλων μας. Το πρώτο πρόβλημα αυτή την ώρα είναι ο Ξενώνας. Ο δρόμος άνοιξε.

Σε μιάμιση ώρα με αυτοκίνητο από τα Γιάννινα φτάνεις στους Καλαρρύτες και έρ-

να στραφεί η φροντίδα όλων μας.

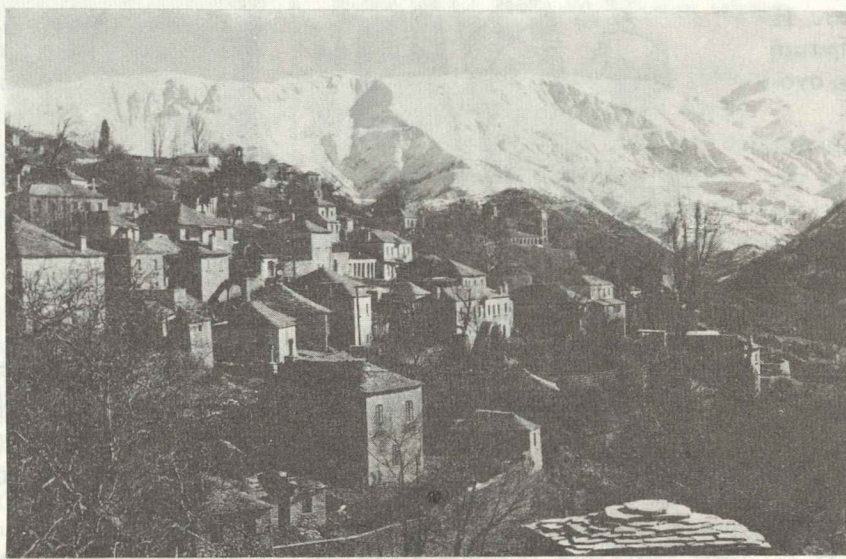
Το θέμα το έχει προγραμματίσει ο ΕΟΤ κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αλλά η εφαρμογή του αργεί.

Πρέπει κάτι να γίνει τώρα.

Η Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Βασιλική Κόκκινου, υποσχέθηκε το Δεκαπενταύγουστο την παράδοση του Σχολείου* στην Κοινότητα και τη χορήγηση 2.500.000 δρχ. για να γίνει Ξενώνας.

Αυτού πρέπει να επισπευσθούν οι διαδικαστικές ενέργειες των αρμοδίων της Νομαρχίας Ιωαννίνων και της Κοινότητας για να γίνει γρήγορα το έργο, γιατί πολλοί ντόπιοι και ξένοι που δε διαθέτουν σπίτι στο χωριό έχουν καημό να ανέβουν στην Πίνδο. Καιρός είναι το όνειρο να γίνει πραγματικότητα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

χεται το ερώτημα: Που να μείνεις; Φαγητό θα βρεις, φιλοξενία πατροπαράδοτη θα συναντήσεις, αλλά κρεβάτια άνετα να κοιμηθούν ορισμένα άτομα με κάποια άνεση και να κάνουν το λουτρό τους; Αυτού πρέπει

* Σ.Σ. Ο πρόεδρος ανήγγειλε ότι πρόκειται για το Σχολείο, έγκυρες πηγές όμως λένουν ότι πρόκειται για το βακούφκο οίκημα της πλατείας όπου στεγαζόνταν η Αστυνομία. Αν οι υπεύθυνοί μας ενημερώσουν, θα επανέλθουμε για το ακριβέστερο.

Στον καιρό μας, που πολλά έχουν χάσει τη φυσική τους οντότητα και ποιότητα, βρίσκονται ακόμη αγριολούλουδα λογής λογής στα μονοπάτια, τα διάσελα, στις απάτητες κοντοραχούλες της Πίνδου μας και κοντά στους θάμνους, τους γκριζόβραχους παρέα με τη χλόη, τον κρύο αμόλευτο αγέρα, τα ζωντανά και τους αγνούς ξωμάχους. Η εκκλησιά της φύσης είναι άγνωστη στην εποχή μας σχεδόν ανύπαρκτη.

Τα χρώματά τους σε απίθανες λεπτές αποχρώσεις. Το σχήμα, το μέγεθος, η λεπτότητα σε φυσικές διαστάσεις. Το φυσικό τους άρωμα μεθυστικό σε απαλά μοσχομυρίσματα που ευχαριστούν, ευφραίνουν και χαροποιούν.

Μια παρέα αγριολούλουδα του βουνού από χιλιάδες που υπάρχουν ξεχασμένα στη μοναξιά τους χαιρόνταν τη δροσιά από τα νερά της βρύσης της Τζιάμινας, τ' αγέρι και την κουβέντα των φύλλων του πλάτανου και σκόρπιζε χαρά στους περαστικούς.

Ήταν τροφαντά αγριολούλουδα της οικογένειας των ψυχανθών σε μωβ αποχρώσεις με

Εμείς και ο τόπος μας

ΤΑ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ (τ. Ανκειάρχης)

φύλλα ανοιχτοπράσινα. Πολλοί παραθεριστές είχαν περάσει μπροστά τους αδιάφοροι και πολλοί ευγενικοί τα χαιρόνταν και δεν άπλωναν βέβαια χέρι να τα κόψουν, γιατί θυμόταν τα λόγια του λαού μας: «Το λουλούδι στον τόπο του μυρίζει» και τους σέβονταν την ύπαρξη.

Πέρασε και μια παρέα, που ξαφνιάστηκε από τη μοναδική ομορφιά τους και ξαλισμένη από το συναίσθημα άπλωσε το αρπαχτικό της χέρι και στα πεταχτά απόκτησε ένα μοναδικό μπουκέτο από αγριολούλουδα. Τα μάτια τους το χαιρόταν από κοντά, η αφή τους ζούσε τη δροσιά, η όσφρησή τους το μοναδικό λεπτό και απροσδιόριστο άρωμά του και το είναι τους μια ορατή γαλήνια, παραδείσια χαρά.

Το προόριζαν για το ανθοδοχείο στο τραπέζι του σαλονιού όπου θα ομορφαινε το χώρο με την αισθητική του παρουσία. Ο

βουνίσιος ήλιος φορτωμένος φως και ανοιξιάτικη ζέση, γιατί ο Αύγουστος εφέτος ήταν βροχερός, χάιδευε τα βουνίσια λουλούδια με θλίψη, γιατί έχανε την δροσιστική καθημερινή καλόκαρδη καλημέρα του και την καθημερινή παρέα του, όπου παίζαν οι ηλιαχτίδες του.

Θα πεις πόσα άλλα λουλούδια δεν τον καλημερίζουν; Αναρίθμητα, ατέλειωτα σε σχήματά, χρώματα και μοσχοβολίες. Καθένα έχει τη χάρη του, τη δροσιά του, την αισθητική αρχοντιά του, το προσωπικό του άρωμα, γενικά την αναντικατάστατη παρουσία του.

Τώρα τα αγριολούλουδα κατηφόριζαν σε μπουκέτο, σιωπηλά για το ήσυχο σπίτι, στο βάζο με το κρύο νερό και οι μετρημένες μέρες τους ήταν το κύκνειο άσμα τους.

Η ομορφιά, η γοητεία, η δροσιά, η ευθυμία, η χαρά στο ηλιοβασιλέμα της. Στον τόπο τους

καθρεφτίζονταν στα νερά του ρυακιού. Εδώ θα καθρεφτίζονται στο μεγάλο καθρέφτη του σαλονιού με όλα τα κάδρα προσφιλών προσώπων της οικογένειας που κρέμονται στους τοίχους.

Στην πορεία για το σπίτι να κι ο ευγενικός συγχωριανός Παναγιώτης.

Να σου προσφέρουμε ένα λουλούδι;

— Αχ! Τα λουλούδια μου, απάντησε ειλικρινά στεναχωρημένος.

— Τα λουλούδια σου; Από που «λουλούδια σου». Αυτά τα κόψαμε στην ανηφόρα για τη βρύση.

— Αυτά είναι. Τα χαιρόμουν κάθε πρωί που ανέβαινα στη Τζιάμινα. Είχαμε μια καλημέρα, μια γνωριμία, μια κουβέντα, μια οικειότητα, φιλία θα έλεγα μαζί τους.

— Δεν πειράζει Παναγιώτη, έχει μύρια λουλούδια ο τόπος μας.

— Όχι, σαν τα δικά μου!

Είχε δίκιο ο Παναγιώτης, το λουλούδι της ανηφορίας ήταν του Παναγιώτη κι όλων μας στον τόπο τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

πέρασα
τον Αλωνάρι
στους κάμπους

Πέρασα τον Αλωνάρι στους κάμπους,
πέρασα τον Τρυγητή μέσα στ'αμπέλια,
ξύμωσα το στάρι με μούστο,
άνοιξα, τάγισα τις αισθήσεις
σα στόματα πεινασμένα!
Μα δεν πιάστηκε από σταφύλι ή στάχυ
το πουλί με τα μάτια της αποδημίας,
η μεθυσμένη ψυχή,
η σαγίτα που λεντερόθη απ' το δοξάρι...
Αυτό που ήταν προσιόστημα
το βλέπω γύρω μου τώρα
σαν αμυγδαλιές σπασμένες στο χωράφι,
ρέμα στο ρέμα,
κεφαλάρι κοντά σε κεφαλάρι!
Με κυκλώνει το κύμα κ' η φλόγα
σουράνιας ζωής,
και στη μέση το σώμα μου αλειμμένο
με κρασί, μέλι και λάδι,
και σαν νευρή του τόξου τεντωμένο!
Ω θεέ του καθαρού και της ποιήσης,
που 'ναι ο θρόνος σου, που 'ναι το ευλογητό
σου το χέρι
να σηκώσω τα μάτια μου;

Παντελής Πρεβελάκης

καλοκαίρι

Δεν είναι πλάνη είναι υποψία θανάτου
στα κόκαλα
Ακρωτήριο τ' ουρανού ακτή ψημένη
άμμος
Είναι ρίξα που χάνει το σχήμα της πίνοντας
χμύους κι επιδίδα.

Αν το δέρμα από αχτίδες και πρωί περάσει
σε δροσερή ώρα
Από την ησυχία
Και γίνει βλέφαρα σφαλιστά
Μικρή τρύχα τσίνορου
Ακρωτηριασμένο ανάστημα φωτιά
χωρίς αναπαμό
Έρχεται κείνο που λείπει να πάρει τη
θέση του
Με όλες τις φωνές του γεμάτες ανταύγεια
Από εκείνη την ανταύγεια που ξεθωριάζει
από πολλή ανταύγεια
Η παρουσία του κατεβάζει τον ήλιο
στη φιλόδα του ροδιού
Ανεβάζει τα περιστέρια στα σύννεφα
Γεμίζει με κουρέλια τον εγκέφαλο
Με γασαμί και κορίτσια τις φλέβες
Κι αποκοιμίσαι

Έρχεσαι τα μεσάνυχτα γύρισε όλη τη γη
κουράστηκες
Κάτω από μια χουρμαδιά ονειρεύτηκες
τον Ερωτόκριτο
Πάνω σε μια χερσόνησο φαντάστηκες
την προστάσια
Είδες τα μάτια της τα μπράτσα της και είπες:
Η θάλασσα.
Ήσουν παιδί όταν μεγάλωνες ο Μπαρμπαλιάς
σου είπε:
Με ξυπόλητα όνειρα μην κάνεις παρέα είναι
παλιόπαιδα
Ούτε μ' επιθυμίες που φοράν λουστρίνια.
Τώρα έχω γεύση, ένα παγόβουνο
αρμενίζει εντός μου.
Ντύθηκα το κουφάρι του ουρανού,
πήγα το σχήμα βαποριού
Να με θυμάσαι αγάπη μου εφοπλιστή μου

Μη ρωτάς, ανάμεσα στα χέρια και στην άμυνά
του

Συνέχεια στην 5η σελ.

Στον τόπο μας με τους ανθρώπους μας

Ανάσα στο αρχοντοχώρι μας

Η θεία Σάββω μπαινόβγαυε στο σπίτι, μονάξια η δόλια, με πέντε παντρεμένα παιδιά
στα ξένα. «Πόσο μακριά απ' τον τόπο μας μας στέλνει το ψωμί» συλλογιόταν.
Δεν ήξερε που να αρχίσει και που να τελειώσει; Ευτυχώς είχε το νερό, στην αυλή.
Η Βέργω, η ανεψιά της, που έμεινε στο χωριό ήταν το δεξί της χέρι στις δουλειές που
ήθελαν πλάτες κι αυτή δεν είχε.
Σήμερα με τις δικές της δουλειές είχε αργήσει να φανεί.
Σε λίγο νά την.
— Καλημέρα θεία Σάββω.
Καλώς τα μάτια μου. Με ξέχασες σήμερα κοκώνα μου;
— Όχι θεία, να άσπρισα λίγο το σπίτι με ασβέστη, αλλά το πρώτο χέρι δεν άσπριζε
καλά τους τοίχους και το δεύτερο μου έφαγε ώρα. Περιμένουμε κόσμο, μέρες που έρχονται.
— Να βράσω καφέ, και μετά να δούμε, από που να αρχίσουμε.
Είπαν πολλά θεία και ανεψιά με τον καφέ και ξεμονάχιασαν τη μοναξιά της θείας
Σάββως.
— Ήρθε κόσμος, Βέργω μου, στο χωριό.
— Αρκετός. Αλλά παράξενο πράγμα όλοι μαζεύονται τις πέντε-έξι ημέρες του δεκαπε-
νταύγουστου.
— Οι γνωστικοί, παιδί μου, πάντα ήταν και είναι λίγοι. Αυτοί το πιάνουν στις δροσιές
του χωριού απ' τον Απρίλη μέχρι τον Οκτώβρη, φυσικά όταν το επιτρέπουν οι δουλειές
τους.
— Σωστά, θεία Σάββω, οι Καλαρρύτες τώρα δεν είναι μόνο για το καλο-
καίρι, αλλά για όλο το χρόνο, μόλις στήσουν τη γέφυρα, τα σίδερα τα έφε-
ραν, κάθε Σαββατοκύριακο οι Καλαρρυτιώτες θα ανεβαίνουν για μια ανάσα στο χωριό.
Μιάμιση ώρα με το αυτοκίνητο είναι απ' τα Γιαννίνα. Ετσι θα βρουν, υγεία, ξεγνοιασιά,
ξεκούραση και χαρά. Ο τόπος μας θα χαρεί τον κόσμο του!

Δεκαπενταύγουστος
στους Καλαρρύτες

Παρά το βροχερό καλοκαίρι το χωριό μας
εφέτος παρουσίασε το δεκαπενταύγουστο
ασυνήθιστη κίνηση. Κόσμος, όμορφος κό-
σμος, γελαστός, χαρούμενος απ' όλη την
Ελλάδα. Καλαρρυτιώτες ανέβηκαν στη γενέ-
τειρα να πάρουν δύναμη, σαν τον Ανταίο,
από τη γη τους.

Δεν έμεινε σπίτι κλειστό. Τα σοκάκια ομόρ-
φαιναν από καλωσορίσματα, ενδιαφέροντα
και αυθόρμητα γέλια. Την παράσταση κέρδι-
σαν τα νιάτα. Παιδιά, αγόρια-κορίτσια, σαν
τα κρύα τα νερά, ομόρφαιναν το ιστορικό κε-
φαλοχώρι μας.

Η πλατεία τα βράδια θύμιζε παλιές, ένδο-
ξες εποχές! Δύσκολα να βρεις καρέκλα στα
καφενεία και τις ψησταριές που έκαναν χρυ-
σές δουλειές. Λύση έδιναν τα αμφιθεατρικά
σκαλιά της πλατείας, έργο του Ιστορικού Πα-
τριωτικού Συνδέσμου Καλαρρυτιτών «Η
ΠΙΝΔΟΣ». Έχει σχετική πινακίδα η προσφο-
ρά, που ο χρόνος κιτρίνισε τη χρονολογία
της.

Εκεί που κυριολεκτικά δεν έπεφτε καρφί-
τσα το Δεκαπενταύγουστο ήταν στη θεία
λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο. Παρά την κο-
σμοπλημύρα μια κατάνυξη, ένα δέος στην
ψυχική ανάταση των πιστών ξωμάχων κι
αστών παραθεριστών σε βοηθούσε να προ-
σευχηθείς τις στιγμές της όμορφης και λα-
μπρής ημέρας που γιορτάζουμε την Κοίμηση
της Παναγίας μας. Της μητέρας του Χριστού
μας, που στο ξύπνιο και το όνειρο, ότι μας
βρει την έχουμε προστάτη και βοηθό και λέμε
τη γνωστή φράση: «Παναγιά μου» και σταυ-
ροκοιτούμαστε. Μετά νοιώθουμε δυνατοί είτε
στο βουνό με τα ζωντάνια, είτε στο χωράφι
με τους κορυδαλλούς και τα στραγαλιανά,
είτε στο εργαστήρι, στο γραφείο, γενικά στις
δουλειές μας. Μετάλαβαν «μετά φόβου Θε-
ού...» πολλοί. Ήταν η συγκινητικότερη εμπει-
ρία της μεγάλης γιορτής. Μετά όλο αυτό το
χαρούμενο μέλισσι ξεχύθηκε στο μεσοχώρι
και στα σπίτια σκορπίζοντας ευτυχία και ελ-
πίδες.

Το τριήμερο γλέντι
του πανηγυριού

Οι παλιοί, οι πρόγονοί μας, μας άφησαν
πολλούς παραδοσιακούς τομείς αξιοβίωτης
ζωής.

Ένα από αυτά είναι τα πανηγύρια μας.
Σ' αυτά παραμερίζει ο άνθρωπος τις έγνοι-
ες της ζωής και πανηγυρίζει, γιορτάζει γλε-
ντάει Ελληνικά, υπογραμμίζω τη λέξη γιατί
αυτό σώζει την ταυτότητά μας, την εθνική
μας φυσιογνωμία.

Η ομορφιά, η λεβεντιά, το κέφι, το γνήσιο
παραδοσιακό δημοτικό τραγούδι, αδελφωμέ-
να δημιουργούν ένα γήινο παράδεισο πάνω
από τις βιωτικές στενοχώριες και το άγχος
του καιρού μας.

Τα γλέντια του πανηγυριού του Δεκαπε-
νταύγουστου άρχισαν την παραμονή και τέ-
λειωσαν την επομένη. Κράτησαν τρεις ημέ-
ρες χαράς και κεφιού.

Τη δεύτερη ημέρα, τις 15 Αυγούστου, λά-
μπρυνε το πανηγύρι μας η παρουσία της
αξιότιμης Νομάρχου Ιωαννίνων κ. ΒΑΣΙ-
ΛΙΚΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥ, που απεκόμισε μια άμε-
ση εμπειρία ενός γνήσιου πανηγυριού, που
διατηρείται στα αυθεντικά πλαίσια των πα-
λιών καλών εποχών, και τίμησε και με τους
χορούς, που χόρευε και εντυπωσίασε τους
πανηγυριώτες με το ήθος και το ύφος της.
Την ευχαριστούμε.

Σε άλλες στήλες αναφερόμαστε στην επί-
σκεψή της.

Τι νεράιδες ανέμιζαν σεμνά και νοσημα-
σμένα το κορμί τους με χάρη στους ρυθμούς
του τσάμικου, του καλαματιανού, του παγω-
νίστου κ.ά. Ελληνικών χορών.

Λες και ξεχύθηκαν απ' τις κρουβρυσες της
Πίνδου.

Τις συνόδευαν παλληκάρια, ημίθειοι ξωμά-
χοι, ζυμωμένοι, όπως ο κέδρος από τις κα-
ταιγίδες και τα χιόνια, από τον αγώνα της
ζωής.

Κοντά στις ρίζες της ζωής, η λογική πα-
ραμερίζει, νοιώθει αδύναμη και παλνεί δυ-
νάμεις η βούληση για την ανοδική πορεία
της πολιτιστικής δημιουργίας του τόπου μας.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

Ένα «μη» σιγανό σα συλλαβή νερού σαν
πεθαμένο τρέξιμο
στην κλειδωσή
Μη ρωτάς, η λύπη ακούμπησε στον ήλιο
και τα χαμομήλια
άλλαξαν τη φτώχεια τους
Δροσομάς Μάης κορτάβας
Το σπέρμα του γεμάτο αστέρια και νεροκλημα-
ταριές
Σκλαβιά που καταπνέσαι μονάχη, κάμπα του
πέικου
Ρούχο της άλλης κάμπιας
Ροή τραγουδιού ροή που καίει.

Δ. Π. Παπαδίστας

αυγουστιάτικος
άνεμος

Είναι τόση η γαλήνη, που δεν ξέρω
αν υπάρχουν
καρδιές χωριστές — τόσα μάτια, όσα
βλέπουν
αυτή τη στιγμή το στερέωμα, πάμφωτο,
διάφανο, ανάμεσα
στην κατάσταση γύρη του.
Νιώθω μέσα στο στήθος μου
την καρδιά μου νερό που χορεύει· και νοιώθω
σαν να 'μαι ένας διάττοντας που πέφτοντας
στάθηκε
για λίγο μετέωρος και γύρισε πάλι,
φωτεινός και χαρούμενος
προς τα πάνω. Ψυχή μου! Τι σε θέλω
ψυχή μου! Τι κάθεται και
δεν γίνεται μέλισσα 'Δυό γραμμούλες
φωτός,
δυό αστεράκια οι κεραίες σου — πέταξε,
πρόλαβε, τρέξε,
ένα γύρο, δυό γύρους, τρεις γύρους, να φέρεις
φωτιά στην κυνέλη σου.

Ψυχή μου, χαρά μου, τι κάθεται, μέλισσα;
Άνοιξαν όλα τα λουλούδια του σύμπαντος!
Νικηφόρος Βρεττάκος

τούτο το καλοκαίρι

Τούτο το καλοκαίρι και την άνοιξη,
άσπρα χαρτιά μας γράφουν, μαύρα γραμμάτια:
«Όσοι κι αν είστε κλέφτες στα ψηλά βουνά,
όλοι να κατεβείτε απ' τον Όλυμπο,
να προσκυνήσετε' όλοι τον Αλήτσα».
Δυό παλικάρια μόνον δεν προσκύνησαν:
επήραν τα τουφέκια, τα λαμπρά σπαθιά
και στα βουνά ανεβαίνουν, τρέχουν στην κλε-
φτιά.

C. Fauriel Α. σ. 124

Τραπέζι στην Ειρήνη και το Γιώργο

Τις επίσημες ημέρες, όπως το Δεκαπε-
νταύγουστο συνηθίζεται οι συγγενείς να
συνεορτάζουν και να τρώνε μαζί.

Οι χρονιάρες μέρες γίνονται οι γέφυ-
ρες που ενώνουν μέσα στο φως της
γιορτής τους συγγενείς κι αυτή η συμ-
βίωση οδηγεί στην ανθρωπιά, στην αφε-
τηρία του δρόμου για τον εσωτερικό μας

ένας φρέσκος καταγάλανος ουρανός
αγκάλιαζε την Πουλιάννα, το λόφο της
Κρούνας και της Παναγιάς, την Κακαρ-
δίτσα, τον Πρέσσο και τα γκριζογάλανα
Τζουμέρκα.

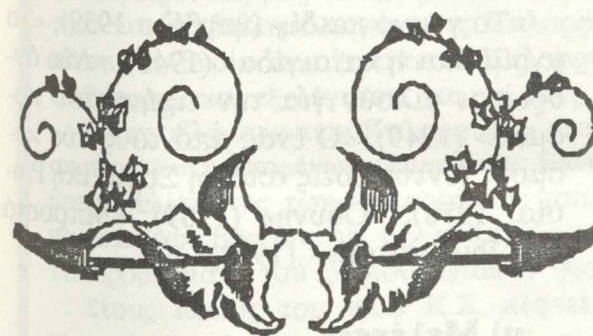
Ο αεικίνητος Γιώργος άναψε τα κάρ-
βουνα της ψησταριάς έψησε πρώτα τα
σουβλάκια, μετά τις μπριζόλες και οι γυ-
ναίκες ετοίμασαν σαλάτες, τυριά, κρασί,
φρούτα, τα πάντα. Ένας άνεμος ψυχικής
ευφορίας κυκλοφορούσε στο σπιτικό που
σκόρπιζε στιγμές ευτυχίας κι άφηνες
αδιάφορος τη μουσική του ραδιοφώνου.
Όλα ετοιμάστηκαν, στη θέση του ο κα-
θένας με σεβασμό στην ιεραρχία, έτσι το
βρήκαμε στο σπιτικό μας.

Μια χούφτα απλοί άνθρωποι, σαν δια-
μάντια που ακτινοβολούν γνήσια αξία,
έκαναν το σταυρό τους και ευχήθηκαν:
«Χρόνια πολλά», «Χρόνια πολλά της
Μαίρης», «Να είμαστε καλά του χρόνου
και να ανταμώσουμε με το καλό», «Υγεία
και χαρά», «Καλή πρόοδο των παιδιών».

Καταιγισμός ευχών που βγαίνουν απευ-
θείας απ' την καρδιά και στοχεύουν στις
καρδιές. Τα λουλούδια πιάνονται από τη
ρίζα μέσα στο αγέρι.

Και οι ευχές πιάνουν τόπο όταν είναι
γνήσιες, όπως στο τραπέζι της Ειρήνης
και του Γιώργου.

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ

λαβύρινθο.

Η Ειρήνη, η θεία, ο Γιώργος, η Βικτωρία,
ο Γιάννης, η Φρόσω, η Νίκη, ο Ανδρέας,
ο Πάνος, ο Πέτρος όλοι σε χαρούμενη
κίνηση. Όλα θύμιζαν δουλειά στο χωράφι
με τους κορυδαλλούς στα στραγαλιανά
και τον τίμιο ιδρώτα.

«Χρόνια πολλά της Μαίρης» θεία Κατί-
να. Δάκρυα χαράς για τις ευχές και λύ-
πης για την απουσία της Μαίρης... Μετά
τα κεράσματα, όπως το θέλει η ημέρα, η
γκριζιά ημέρα χαμογέλασε για τα καλά κι

«ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εκδότης: ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»

ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΛΗ 3 * ΤΗΛ. 37.440 * ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Συντάσσεται από επιτροπή

Πληροφορίες - Επιμέλεια Εκδόσεως - Συντάξεις - Εμβάσματα:

κ. Θεόδωρος Μπαργιάννης

Τέμαρ Στρ. Παπάγου - ΙΩΑΝΝΙΝΑ 454 45

τηλ. (0651) 25.561

Τα έξοδα εκτύπωσης και διακίνησης της

εφημερίδας, καλύπτονται από τις προαιρε-
τικές εισφορές μελών και φίλων μας.

Τυπογραφεία:

Γ. ΔΟΥΒΛΗ - Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

28 Οκτωβρίου 41 * ΤΗΛ. 20.544 *

ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Ο ποιητής του Ταυγέτου

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ τ. Λυκειάρχης

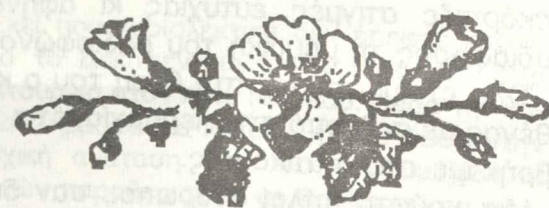
Η ΠΗΓΗ

Άκουσε το νερό!
Φλοίσβος από φωνές
βγαίνουν μες απ' τη γης,
τρέχουνε, κελάρυζουν,
φωνή πανάρχαιη που μιλεί,
— Τ' ακούς; Το πρώτο αηδόνι
ο πρώτος άνθρωπος στη γης,
η πρώτη «καλημέρα»!...
Έλα κοντά του να σε ιδεί
σκύψε μαζί μου

— κάποτε
είδε και τη μητέρα μου
μαζί με το φεγγάρι,
είδε ένα τσοπανόπουλο
που έτρωγε το ψωμί του.
Τα μάτια σου,
τα μάτια μου,
τ' ακούς; Φωνές, φωνούλες!...
Ας του χαμογελάσουμε,
μας ξέρει,
μας θυμάται!

Είμαστε δύο παιδιά,
τόσο παλιά
τόσο καλά
όσο και το φεγγάρι.

Ο αείμνηστος Νικηφόρος Βρεττάκος ήταν φίλος της εφημερίδας μας: «ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ». Τις σελίδες τους λάμπρυναν επανειλημμένα μοναδικοί στίχοι του.

Επειδή πιστεύουμε ότι «το δέντρον εκ του καρπού γινώσκεται» και ο μεγάλος ποιητής από την προσφορά του κλείνουμε την απεριττή αναφορά μας στον άνθρωπο Νικηφόρο Βρεττάκο με την Εργογραφία.

α) Ποιητικές συλλογές:

«Κάτω από σκιές και φώτα» (1929), «Κατεβαίνοντας στη σιγή των αιώνων» (1933), «Οι γκριμάτσες του ανθρώπου» (1935), «Ο πόλεμος» (σε ελεύθερο στίχο

— 1935), «Η επιστολή του Κύκνου» (1937), «Το ταξίδι του Αρχαγγέλου» (1938), «Μαργαρίτα. Εικόνες από το ηλιοβασιλέμα» (1939), «Το μεσουράνημα της φωτιάς» (1940), «Οι γκριμάτσες του ανθρώπου» (1940), «Ηρωϊκή συμφωνία» (1944), «Λόγος ενός ληστή στη διάσκεψη του Πότοδαμ» (1945), «33 ημέρες» (1945), «Η παραμυθένια πολιτεία» (1947) «Το βιβλίο της Μαργαρίτας» (1949), «Ο Ταυγέτος και η σιωπή» (1949), «Τα θολά ποτάμια» (1950), «Πλούμιτσα» (1951), «Πλούμιτσα» (1952), «Έξοδος με το άλογο» (1952), «Στον Ρόμπερτ Οπενχάιμ» (1954), «Ο χρόνος και το ποτάμι» 1957, «Η μητέρα μου στην εκκλησία» (1957), «Βασιλική δρυς» (1958), «Το βόθος του Κόσμου» (1961), «Αυτοβιογραφία» (1961), «Οδοιπορία» (τρεις τόμοι 1972), «Ωδή στον ήλιο» (1974), «Διαμετρία» (1974), «Το ποτάμι Μπυές και τα επτά ελεγεία» (1975), «Απογευματινό Ηλιοτρόπιο» (1976), «Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη» (1981), «Εκκρεμής δωρεά» (1986), «Συνάντηση με τη θάλασσα» (1991).

β) Πεζά:

«Το γυνικό παιδί» (νουβέλα 1939), «Το αγρίμι και η καταιγίδα» (1945), «Δύο άνθρωποι μιλούν για την ειρήνη του κόσμου» (1949), «Ο ένας από τους δύο κόσμους (εντυπώσεις από τη Σοβιετική Ρωσία, 1958), «Οδύνη» (1969), «Μπροστά στο ίδιο ποτάμι» (1972).

γ) Μελέτες:

«Νίκος Καζαντζάκης — η αγωνία και το έργο του» (1959).

Τον αείμνηστο ποιητή Νικηφόρο Βρεττάκο θα τον θυμόμαστε πάντοτε ως ένα πραγματικό πνευματικό δημιουργό άνθρωπο, ευαίσθητο, με ένα απροσποίητο χαμόγελο που φάνιζε το αυλωμένο με τις ρυτίδες του χρόνου πρόσωπό του, έναν μεγάλο ποιητή του τόπου μας και του καιρού μας που προσδοκούσε έναν κόσμο γεμάτο φως!

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Το σημαδιακό Σαββατοκύριακο 13-14/7/91 αναστήθηκε το χωριό μας, έζησε παλιές όμορφες ημέρες. Ήταν σωστό πανηγύρι για τους Καραρύτες. Καραρτυιώτες: επιστήμονες, έμποροι, φοιτητές, τεχνίτες, εργάτες, αγρότες απ' όλες τις γωνίες της χώρας μας συνέρευσαν στο χωριό με την ευκαιρία των κοινοτικών εκλογών. Συγγενείς, συγχωριανοί, φίλοι που είχαν δεκαετίες να ιδωθούν, αντάμασαν τα είπαν, γέλασαν και χάρηκαν για την αντάμωση, προβληματίστηκαν και στενοχωρήθηκαν για το πλήθος των προβλημάτων του χωριού που αντίκρισαν, γέννημα παθολογικής αδιαφορίας.

Σε κλίμα ήρεμο, πολιτισμένο και αξιοπρεπές διεξήχθησαν οι εκλογές. Τα αποτελέσματα της κάλπης: Εγγεγραμμένοι 805, ψήφισαν 568, άκυρα 7, έγκυρα 561. Έλαβαν: Ο συνδυασμός του Νικ. Γκατζόγια 221 (39,4%), ο συνδυασμός του Κων. Μπαρμπούτη 217 (38,7%), και ο συνδυασμός του Σωτ. Μπακαγιάννη 123 (21,9%).

Για το νέο Κοινοτ. Συμβούλιο εξελέγησαν εκ του 1ου Συνδυασμού οι Νικ. Γκατζόγιας (Πρόεδρος), Απ. Τσιμπίκης, Κων. Γκογκάκης, Γεωργ. Μπακαγιάννης, Πανλ. Μπαϊκούσης και από τους δύο άλλους συνδυασμούς οι Κων. Μπαρμπούτης και Σωτ. Μπακαγιάννης.

Στο πρόγραμμά του που διένειμε προεκλογικά στους συγχωριανούς ο εκλεγείς συνδυασμός, αποφεύγει θέσεις και προτάσεις για ζωτικά και μάλιστα καθημερινά προβλήματα των Καραρτυτών όπως π.χ. Αρχαιολογία, καθαριότητα, υγιεινή κ.ά. Παρ' όλα αυτά τώρα θα κρίνουμε το έργο του με βάση τις τωρινές θετικές ή μη ενεργειές του για το χωριό.

Στην επιτυχία του έργου του νέου Κ.Σ. ιδιαίτερο ρόλο έχουν να διαδραματίσουν οι δύο σύμβουλοι της μειοψηφίας, αφού εκπροσωπούν το 60,6% των Καραρτυτιωτών. Οι προτάσεις τους, οι γνώσεις τους και η εμπειρία τους θεωρείται βέβαιο ότι θα λαμβάνονται σοβαρά υπ' όψιν και είναι επιτακτική η ανάγκη να αξιοποιηθεί στο έπακρο η εργατικότητα τους, η αξιοσύνη τους και ο δυναμισμός τους.

Πιστεύουμε ότι το Κ.Σ. πρέπει να λειτουργεί και να δραστηριοποιείται, ως ενιαίο αδιάσπαστο, όλοι με ένα σώμα, μια ψυχή. Οι όποιες προεκλογικές διαφορές πρέπει να ξεχαστούν. Οι συμπληγάδες των αντιγκλίσεων πρέπει όχι μόνο από τις θέσεις τους να απομακρυνθούν, αλλά ιδιαίτερα από μέσα τους!

Τα πέντε μέλη του Κ.Σ. ζουν στα Γιάννινα. Η οδική σύνδεση των Καραρτυτών με τα Γιάννινα ουσιαστικά έχει επιτευχθεί. Επομένως διευκολύνεται σημαντικά το Κ.Σ. στην άμεση εντόπιση των προβλημάτων, στη δυνατή λύση στα πλαίσια των προϋποθέσεων που διαθέτουμε, στην συνεχή παρακολούθηση των έργων και κυρίως στην ασταμάτητη, πιστοτική και φορτική προώθηση της επίλυσης των καυτών προβλημάτων του χωριού στους λαβυρίνθους των διάφορων Υπηρεσιών.

Για λόγους λειτουργικούς, δεοντολογικούς, συναισθηματικούς και ουσιαστικούς έχει ιδιαίτερη σημασία η συνεχής παρουσία της κοινοτικής αρχής στους Καραρύτες. Κατανοούμε τα ατομικά προβλήματα που ίσως δημιουργεί στα μέλη του Κ.Σ. η πρότασή μας αυτή, αλλά πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητο και επιβεβλημένο για τους Καραρύτες. Είναι μια αναπόφευκτη θυσία που ζητούν οι Καραρύτες απ' αυτούς που επεζήτησαν και εξελέγησαν, για να τους υπηρετήσουν.

Τα προβλήματα των Καραρτυτών έχουν φθάσει σε οριακό σημείο! Ευχή επομένως όλων είναι: Επιτυχία στο σταμάτημα κατακυλίωματος των Καραρτυτών, τοποθέτηση των σωστών και στερεών βάσεων για την ανάπτυξη και την επιβίωσή των. Τα προβλήματα του χωριού έφτασαν στο μη παρέκει.

Στους ώμους του νέου Κ.Σ. πέφτει πολύ βαρύ φορτίο. Έχουμε την ελπίδα ότι θα το αντέξουν, διότι διαθέτουν ουσιαστικά προσόντα. Είναι νέοι άνθρωποι με όρεξη, όνειρα και φιλοδοξίες για το χωριό μας. Κατέχουν γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου και σαφώς άριστες δυνατότητες. Αλλοίμονο αν δεν τα καταφέρουν: τότε το μέγα πλήγμα για τους Καραρύτες ίσως είναι το τελειωτικό, γιατί θα περάσει το μήνυμα ότι οι Καραρύτες δεν σώζονται με τίποτε, αφού ακόμη κι αυτοί με γνώσεις ανωτάτου επιπέδου, γράμματα, προσόντα, διασυνδέσεις δεν τα κατάφεραν.

Γιαυτό πρέπει να πετύχουν και θα πετύχουν με τη συνδρομή όλων μας. Δεν υπάρχουν πλέον για τους Καραρύτες περιθώρια για αποτυχία.

Σ' αυτή την τεράστια προσπάθεια τα «Κ.Ν.» θα είναι κοντά τους (όπως άλλωστε και τα 7 χρό-

Συνέχεια στην 9η σελίδα

Οι «Καραρύτες» και φέτος στην Ευρώπη

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΡΙΒΙΕΡΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Συνέχεια από την 3η σελ.

του ΙΓ' και ΙΣΤ' αιώνα.

Αυτό το δεκάημερο, εκατοντάδες νέοι και νέες απροσπίλητα γνωρίστηκαν, συζητήσαν, χόρεψαν, γλέντησαν μαζί και δέθηκαν με αγνή φιλία και πραγματική εκτίμηση. Αυτή την ώρα την αντιμετωπίζουν με βαρυά καρδιά και δακρυσμένα μάτια. Παλαιότερα αρχηγός Αφρι-

Ξημέρωμα στους 7 λόφους της αιώνιας πόλης, τη Ρώμη. Στο θωρο που προβλέπει το πρόγραμμα για την περιήγηση της μοναδικής αυτής πόλης θαυμάζονται και φωτογραφίζονται το Κολοσσαίο, το Καπιτώλιο, η Πιάτσα Βενέτσια, ο Αγ. Πέτρος (Βατικανό), το μνημείο του Βίκτωρα Εμμανουήλ, η Βιλ-

Οι «Καραρύτες» στον Πύργο της Πίζας Ιταλίας.

κανικού συγκροτήματος είχε πει ψυχολογημένα: «Καλά είναι τα Φεστιβάλ, αλλά έχουν κάτι το πολύ πικρό, την ώρα του αποχωρισμού».

Η αλήθεια που εκφράζει την πραγματικότητα όντως συγκινηθεί.

Οι επόμενες τρεις μέρες, για τον Όμιλο ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ είναι αφιερωμένες στον τουρισμό.

Επίσκεψη στην Ανδόρα, διάβαση των Πύρηνων, λίγες ώρες στη Μασαλία, γνωριμία με τα κοσμικά τουριστικά κέντρα της Γαλλικής Ριβιέρας όπως Σαν Τροπέζ, Νίκαια, Μόντε Κάρλο, Μονακό. Αποθανάτιση των υπέροχων στιγμών σε χιλιάδες φωτογραφίες.

Η σειρά της Ιταλίας, Γένοβα με τις τεράστιες γέφυρες, το απέραντο λιμάνι, τα γήπεδα... Πρώτογνωρο ηλιοβασιλέμα στην Πίζα και προσπάθεια... του πύργου της.

Βραδυνή βόλτα στην ανεπανάληπτη Φλωρεντία. Τι να πρωτοδεί και τι να πρωτοθαυμάσει κανείς, σε λίγες ώρες, από τα θαυμάσια, υποδειγματικά διατηρημένα και πολύ σωστά και αξιοποιημένα δείγματα του Φλωρεντιανού πολιτισμού

λα Μποργκέζε, το Καστέλ σα ντ' Άντζελο, το Σταθμό Τέρμινα κ.ά.

Σημαδιακές στιγμές! Ο περιηγητικός κύκλος της Ιταλίας κλείνει με σύντομη γνωριμία της Πεσκάρας.

Ενώ ο Όμιλος διαπλέει την Αδριατική και το γελαστό Ιόνιο στην επιστροφή, η απεραντωσύνη της θάλασσας και η λαμπρότητα του γαλάζιου ουρανού σε ηρεμούν και στο μυαλό αρκετών τριγυρίζουν τα λόγια που απήχθησαν στη δεξιάση λήξης του Φεστιβάλ ο Δήμαρχος του Πορτουγκαλέτε:

«...Αυτό που περισσότερο μας ευχαριστεί είναι ότι ο καθενας σας από μέσα του θα μεταφέρει μια ευχάριστη ανάμνηση από την παραμονή σ' αυτόν τον τόπο που απ' αυτή την στιγμή είναι και κάπως δικός σας...»

Βράδυ 3 Αυγούστου τα αξεπαίσιμα παιδιά του Ομίλου επιστρέφουν μετά από 17 μέρες στην «Εστία».

Μέσα στις χαρές, τα γέλια και τις αναμνήσεις πίνουν τον εαυτό τους σε φάσεις θλίψης καθώς το μυαλό τους στιγμές-στιγμές μένει στον...κάπως δικό τους τόπο, στη χώρα των Βάσκων.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «ΟΙ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ»

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Το αρχοντοχώρι της Πίνδου μας Καραρρύτες με πλούσια ιστορική, πολιτιστική και εθνική παρουσία στον ελλαδικό και εξωελλαδικό χώρο κινήθηκε αιώνες στα πλαίσια της γόνιμης δραστηριότητας σε όλους τους τομείς της αξιοβίωτης ζωής.

Οι σημερινοί Καραρρυτιώτες είναι σκορπισμένοι σε όλα τα σημεία του ορίζοντα, εργάζονται και προκόβουν χωρίς να ξεχνούν την πολιτιστική κληρονομιά που τους βαρύνει.

Πάνω και πέρα από τις ατομικές πρωτοβουλίες που δεν λείπουν, αυτή την ώρα μοχθούν και συλλογικές παράμετροι οι πολιτιστικοί σύλλογοι Καραρρυτιών: στην Αθήνα, τα Ιωάννινα και τη Λάρισα.

Κοινός στόχος τους η πολιτιστική συνέχεια κι αναβάθμιση του χωριού μας.

Στο χωριό μας το φετινό καλοκαίρι και συγκεκριμένα τον Αύγουστο μήνα ο Πανθεσσαλικός Σύλλογος Καραρρυτιών «ΟΙ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ» που εδρεύει στη Λάρισα, στα πλαίσια της παράδοσης της διοικήσεως του άτυπου φορέα, πραγματοποιήσε στο χώρο της πλατείας του χωριού μας δύο αξιόλογες πολιτιστικές εκδηλώσεις:

α) Το απόγευμα της παραμονής του Δεκαεπταετούτου παρουσιάσε τη θεατρική παράσταση με Καραρρυτιώτοπλο της Θεσσαλίας: «Πιστοποιητικό ηλικίας» σάτυρα του Χάρη Σακελλαρίου που αναφέρεται στη ζωή ενός χωριάτικου αρχοντοσπιτιού.

Τα παιδιά που ζωντάνευαν τους ρόλους είναι: Κώστας Μπαργιάννης (υπηρέτης), Βούλα Τσάνια (μητέρα), Νίκος Ρούμπος (πατέρας), Κώστας Φασούλας (γιός), Ελένη Κωταρέλα (κουμπάρα) και Κώστας Τσάνιας (πρόεδρος χωριού).

Οι μικροί ερασιτέχνες ηθοποιοί ζωντάνευαν με πειστικότητα, μια στάση ζωής, που λίγο πολύ την διέθεταν στο αίμα τους.

Εξήσαν τους ρόλους τους και με το σφρίγος τους το μετέδωσαν στους πολυπληθείς συγχωριανούς μας που πραγματικά ενθουσιασμένοι τους χειροκρότησαν.

Συνά μια πράξη, μια προγραμματισμένη κίνηση, ο έντεχνος λόγος, οι συναισθηματικοί μορφασμοί, γενικά η ηθοποιία καταξιώνει τον άνθρωπο και τον κάνει συμβολικό σχήμα ζωής, άσχετα από το μέγεθός του.

β) Την ημέρα του Δεκαεπταετούτου το πρωί ο παιδικός χορευτικός όμιλος του Πανθεσσαλικού Συλλόγου Καραρρυτιών «ΟΙ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ» εκκλήσθη με τις αυθεντικές εθνικές του ενδυμασίες στον Άγιο Νικόλαο Καραρρυτιών, με το πλήθος των συγχωριανών μας και λάμπρυνε με την παραδοσιακή του εμφάνιση την Άγια ημέρα.

Η λαμπρή φροντισμένη και υπεύθυνη εμφάνιση στο λατρευτικό χώρο των βλασταριών του χωριού μας συγκίνησε και χαροποίησε όλους τους πιστούς.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας κέρασε γλυκά ο ανωτέρω Σύλλογος για τα «χρόνια πολλά» στην αλόφορτα της αυλής της εκκλησίας όλους τους χωριανούς. Ήταν μια πράξη γεμάτη πατριωτική αγάπη.

Μετά σύσσωμο το χωριό: γέροι, γριές, άνδρες, γυναίκες, αγόρια, κορίτσια, με εμφανές το πλήθος των νέων πορεύτηκαν στην αγορά.

Εδώ ο ανωτέρω Σύλλογος Καραρρυτιών της Θεσσαλίας παρουσίασε με το αξιόλογο παιδικό χορευτικό του όμιλο γνήσιους παραδοσιακούς δημοτικούς χορούς του τόπου μας και της πατρίδας μας.

Αξίζει να εξάρουμε τη γνήσια ερμηνεία, την πραγματική κίνηση στα πλαίσια του ήθους και του ύφους της παράδοσης, την αυθεντική μνήμη και αναβίωση της τεχνικής κάθε δημοτικού τραγουδιού με άνεση, με αέρα, με ήθος, λες και ζω-

νάνευαν οι προαιώνιοι Καραρρυτιώτες και έδωσαν στα χέρια αγάπη, στην καρδιά θέρη και καμμό, στις λεβεντιές τους καλοζυγισμένη ρυθμική κίνηση και χάρη, γενικά στην όλη τους εμφάνιση Ολύμπια μεγαλοπρέπεια.

Κοιτάζουν οι χωριανοί, χαίρονται, γελούν, δακρύζουν από συγκίνηση, πονάνε τον τόπο τους, ονειρεύονται ένα καλύτερο μέλλον.

Τα παιδιά του χορευτικού του Πανθεσσαλικού ομίλου Λαρίσης: «Οι Καραρρύτες», δεν χόρευαν, αλλά ζωντάνευαν υπεύθυνα τις ρίζες μας με τέχνη, με πάθος με καθολική βίωση.

Η διαχρονική παρουσία της ασήκρητης ελληνικής λεβεντιάς αποκαλύπτει για μια ακόμη φορά τη μυστηριακή υπόσταση των γνήσιων προσώπων της τέχνης του χορού που την υπηρετούν υπεύθυνα με σκοπό τον εξανθρωπισμό μας.

Μιλάμε για μικρούς «ήρωες» που από τα τρυφερά τους χρόνια, ξεμακρά από τον παράλογο κόσμο του καιρού μας, δάλεξαν και σημάδευαν τη ζωή τους με τις διαχρονικές αξίες του Έθνους μας που μορφώνουν γνήσιες ελληνικές συνειδήσεις και ολοκληρωμένους ανθρώπους.

Η ψυχική συμμετοχή των συγχωριανών μας στη μυσταγωγία αυτή τη γιορταστική ημέρα ήταν ολοφάνερη στα μάτια όλων.

Τα παιδιά δικαιολογημένα καταχειροκροτήθηκαν και δέχτηκαν τα θερμά συγχαρητήρια του κ. προέδρου της Κοινότητας και όλων μας.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον πρόεδρο του Πανθεσσαλικού Συλλόγου Καραρρυτιών «ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ» κ. Νίκο Μπαζάκη και το Διοικητικό Συμβούλιο για τις όμορφες πρωτοβουλίες που σίγουρα αναβαθμίζουν την πολιτιστική στάθμη του χωριού μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Στον άνθρωπο του καιρού μας

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ*

Αγία Παρασκευή η αμνάδα του Χριστού

Γεωργούλα Γρ. Μόκας

Αδελφοί εν Χριστώ, πολλοί άνθρωποι πέρασαν από παμπάλαια χρόνια και συνεχίζουν να περνούν σε τούτη την ψεύτικη και άωρη ζωή. Διαβήκανε και ξεχαστήκανε, πάνε στη λησμονιά. Τα κορμιά τα λιώνει και τα ισοπεδώνει η μαύρη γη· μόνο το πνεύμα, αυτό που το λεν ψυχή δεν μπόρεσε να το πιάσει η φθορά, είναι πουλί και πετάει —χάλασε το κλουβί, πέταξε το πουλί— όπως λέει η παροιμία. Εγώ ο παλιοσομπάνος, ο αγράμματος, θαυμάζω και απορώ πως οι άνθρωποι, πλην ολίγων, δεν δίνουν σημασία καν για το πουλί αυτό. Το πουλί το πετούμενο είναι ξεχασμένο και παρατεταμένο απ' το σημερινό κόσμο.

Όλη μας η φροντίδα είναι το κλουβί που το λέμε σάρκα «Τι φάγομεν, τι ντυνόμαστε, διασκεδάσουμε αύριο πεθαίνουμε». Κάθομαι ο έρμος, σκέπτομαι και μονολογώ, «βρε κόμμε πούσε ντυμένος και γραμμένος στ' όνομα του Χριστού, πούσε φωτισμένος με το Πανάγιο Πνεύμα, βρε παιδί του Θεού και κατά χάρη αδελφός Χριστού, προικισμένος με τόσες χάρες και ικανότητες, σοφός και τετραπέρατος, γιατί μωρέ μαραζώνεις και όλο γκρινιάζεις»;

Ο δρόμος της ζωής είναι φτιαγμένος απ' το Χριστό μας, ο ίδιος τόστρωσε και το ομόρφησε με τον ιδρώτα Του και το αίμα Του και μας άφησε διαθήκη και σχέδια πως να τον περάσουμε. Έχει εμπόδια, είναι στενός, γεμάτος από πλεονέκτες και κλέφτες. Εσύ έχεις τον Αρχηγό που σε προστατεύει.

Χρόνια ολόκληρα με το κοπάδι μου, σε κάποιο ανάμερο τα μάτια και ο νους μου περιεργάζονται και θαυμάζουν πως βρέθηκε το περίεργο αυτό ερημολήσι της Αγίας Παρασκευής; Μεσ' στη σχισμάτα του βράχου, άγνωστο πόσα χρόνια σκαφαλώνουν οι προσκυνητές να ασπαστούν με ευλάβεια και πόνο την εικόνα της και να ψιθυρίσουν τα χείλη «μεγάλη σου η χάρη, λυτήσου μας». Το δικό μας εκκλησάκι έχει κάτι το αξιο και ξεχωριστό μπροστά σε μεγαλόπρεπες και πολυδάπανες εκκλησίες. Εδώ ήρθε να πλέξει λήμερι της η ταπεινή περιστερά. Ν' ακουει τα πουλιά να κελαιδούν και τους ποιμένες να σαλαγούν τα ζωντανά τους.

Ελα αδελφέ μου ταπεινά και ντόμπρα, με το κεφάλι σκυμμένο, περνοδιάβαινε καλό μου κορίτσι με το κεφάλι καλυμένο και φίλησε τα πόδια της χαριτωμένης δούλης του Χριστού.

Κάθισε γονατιστή εν ώρα λειτουργίας και με όλη σου την καρδιά να λες το «Κύριε ελέησόν με» και μην έρχεται για επίδειξη. Η Αγία μας στερήθηκε όλα τα αγαθά της ζωής. Ήταν πλούσια και μορφωμένα, κάτι το εξάισο. Μπορούσε να γίνει βασίλισσα να κολυμπά στα πλούτη και τη δόξα. Τα πέταξε όλα. Έφτασε στο θρόνο του παμβασιλέα Χριστού με εκατομμύρια άλλους μάρτυρες, μαζί με τους λεγώνες των Αγγέλων.

Μ' ένα κυτελάκι που πήρα εγώ ο αμαρτωλός και ταλαίπωρος, κι' αυτό θολό και θαμπό, πως να δροσίω τον καιόμενο κόσμο; Ψάχνει ο κόσμος να βρει την αλήθεια σε πληθώρα βιβλία, εφημερίδες, περιοδικά. Όταν ο φοβισμένος κόσμος σ' άλλες εποχές, έφερτε στα γόνανα και με δάκρυα έλεγε στον Πατέρα Κοσμά τα βάσανά του, ο πονόψυχος Αγγελιοφόρος του Θεού του έλεγε:

«Αδελφία μου κοιτάτε να έχετε Χριστό και Παναγιά και όλα καλά έρχονται». Στις μέρες μας πόσο σιμά είναι ο Θεός από μας και πόσο μακριά είμαστε εμείς; Αυτός έρχεται κοντά μας κι' εμείς φεύγουμε, πάμε να βρούμε σωτηρία σε κοσμικούς άρχοντες. Κύριε του ουρανού και γης συγχώρα πρώτα εμένα και μετά όλον τον κόσμο διότι χωρίς Εσένα «εις μάτην» αργυρνούσιν οι φυλάσσοντες».

Γεωργ. Γρ. Μόκας

* Σκέψεις και προβληματισμοί ξωμάχου της Πίνδου.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Συνέχεια από την 7η σελ.

νια της έκδοσής τους). Όμως δεν θα ξεφύγουν της διακηρυγμένης πάγιας αρχής των που είναι: «Φίλος ο Πλάτων, φιλάτη η αλήθεια». Καλή επιτυχία από καρδιάς για το καλό του χωριού μας, για το καλό όλων μας. Κι αυτό όχι τα λόγια, αλλά στην πράξη στα έργα. Η επιτυχία και η θυσία έχουν μια ταυτότητα, αν ιδωθούν με καθαρή ματιά.

Θ. Κ. Μ.

Ευχαριστήριο Προέδρου

Ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος της Κοινότητας Καραρρυτιών, οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι και οι υποψήφιοι Σύμβουλοι του συνδυασμού του, αισθάνονται την υποχρέωση να εκφράσουν δημόσια τις ευγνώμονες και απέραντες ευχαριστίες τους, σε όλους τους ψηφοφόρους Καραρρυτιώτες, ιδιαίτερα δε προς εκείνους που τους τίμησαν και με την ψήφο τους τους ανέδειξαν πρώτους και τους εμπιστεύτηκαν την τύχη των Καραρρυτιών για την επόμενη 4ετία.

Έχοντας επίγνωση της μεγάλης ευθύνης που αναλαμβάνουν δηλώνουν με κάθε κατηγορηματικό τρόπο, πως θα εργαστούν με όλες τους τις δυνάμεις για το καλό και την προκοπή της κοινότητάς τους.

Πυξίδα και γνώμονας των ενεργειών τους θα είναι μόνο το συμφέρον των συγχωριανών τους και της Κοινότητας γενικότερα.

Πιστεύουν επίσης πως μετεκλογικά δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι. Υπάρχει μόνο μία υπόθεση. Ένας σκοπός και η υπόθεση αυτή είναι η Κοινότητα Καραρρυτιών.

Γι' αυτό καλούν όλους ανεξαιρέτα τους συγχωριανούς τους, να εργαστούν αρμονικά και μονιασμένα, πέρα και έξω από κάθε σκοπιμότητα και υπολογισμό, και να συμβάλλουν κατά τον καλύτερο στην επιτυχή αντιμετώπιση και επίλυση όλων των κοινωτικών προβλημάτων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

* Με ιδιαίτερη χαρά και περηφάνεια πληροφορηθήκαμε ότι στις φετινές Γενικές Εξετάσεις για την εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. πέτυχαν αρκετά Καραρρυτιώτοπλο. Αναφέρουμε αυτά για τα οποία καταφέραμε να συγκεντρώσουμε στοιχεία:

— ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΘΕΟΧΑΡΗΣ (Ιατρική Ιωαννίνων).

— ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ε. ΓΚΟΥΜΑ (Φυσική Αγωγή Θεσ/νίκης).

— ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΡΑΠΤΗΣ (6ος Φιλολογία Ιωαννίνων).

— ΣΩΤΗΡΗΣ Γ. ΚΟΚΟΥΘΑΚΗΣ (Κτηνιατρική Θεσσαλονίκης).

— ΡΙΑΔ Α. ΧΟΥΣΑΝΗ (Αρχιτεκτονική Θεσ/νίκης).

— ΜΑΡΙΑ Σ. ΜΠΟΥΤΖΑ (Νομική Αθηνών).

— ΘΑΛΙΑ Χ. ΜΠΕΛΛΑΛΗ (Νοσηλευτική Α.Ε.Ι.).

— ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΠΑΠΠΑ (Διοίκηση Επιχειρήσεων).

— ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Κ. ΓΚΟΚΑΚΗ (Διοίκηση Επιχειρήσεων Πατρών).

— ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΜΠΑΪΚΟΥΣΗΣ (2ος Φυσικής Παραγωγής Άρτας).

— ΑΛΕΞΗΣ Α. ΓΚΑΤΖΟΓΙΑΣ (Φυσικής Παραγωγής Άρτας).

— ΖΩΗ Δ. ΧΟΥΔΙΑΡΑ (1η Ψυχοπαιδαγωγική Ιωαννίνων).

Επίσης πέτυχε ο εξαιρέτος χορευτής του Ομίλου μας:

— ΣΠΥΡΟΣ ΦΙΛΗΣ (Κτηνιατρική Θεσ/νίκης).

Σ' όλους ευχόμαστε καλές σπουδές και πάντα επιτυχίες στη ζωή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

* Πρόσφατα ακόμη δύο Καραρρυτιώτες έφυγαν απ' τη ζωή:

— ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΑΚΑΒΙΤΗΣ στα Γιάννινα.

— ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΠΕΛΕΜΕΖΗΣ στη Λάρισα.

Στις οικογένειές τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Χορτοκοπής Καραρρυτιών καλεί όλους τους συγχωριανούς που είναι ιδιοκτήτες χωραφιών στις θέσεις «Λειβάδι», «Πουλιάν» και «Σελίστι» να εγγραφούν στο Συνεταιρισμό ως μέλη του. Με υπεύθυνη δήλωση (όπως το παρακάτω υπόδειγμα) να μας παραχωρήσουν για μια 4ετία τα χωράφια τους.

Για ενημέρωση σχετικά με το Καταστατικό και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες, επικοινωνήστε στα τηλέφωνα: 0651/78.142 και 0651/31.795.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Ο..... του..... κάτοχος του υπ' αριθ..... Δελτίου Αστυν. Ταυτότητας που εκδόθηκε από..... και..... οδός..... αριθ..... επαγγελματίας.....

ΔΗΛΩΝΩ

ΥΠΕΥΘΥΝΑ ότι εκτιμώντας τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του νεοιδρυθέντος Αγροτικού Συνεταιρισμού Καραρρυτιών, με ειλικρινές σκοπό πολλαπλής εκμετάλλευσής των χωραφιών που βρίσκονται στις θέσεις «Λειβάδι», «Πουλιάν» και «Σελίστι», παραχωρώ για μια τετραετία τους αγρούς μου στον ανωτέρω συνεταιρισμό για εκμετάλλευσή. Τα τυχόν έσοδα που θα υπάρξουν από την ανωτέρω χρήση και εκμετάλλευσή τους να διατεθούν για κοινωφελή έργα στο χωριό μας.

...../...../199.....

Ο ΔΗΛΩΝ

ΛΑΔΙ
ΣΤΟ
ΛΥΧΝΑΡΙ

Οι πρόσφατοι κηκοί της αλυσίδας αγάπης και τα καινούργια φτερά για τον Σύνδεσμό μας και την εφημερίδα μας είναι:

ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Για την αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου του Σύνδεσμου μας οι τελευταίες ενισχύσεις είναι:

— Δέκα χιλιάδες (10.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Περσεφόνη Λάλα-Πολίτη που διαμένει στα Γιάννινα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Αγγελα Ιωαν. Φασούλα που διαμένει στα Γιάννινα, στη μνήμη του συζύγου της.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Απόστολος Βογιατζής που διαμένει στην Αθήνα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

— Δέκα χιλιάδες (10.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Νίκος Μπαζάκης που διαμένει στη Λάρισα.

— Δέκα χιλιάδες (10.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Γεωργούλας Μόκας που διαμένει στο Βλοχό Καρδίτσας.

— Επτά χιλιάδες (7.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Μαριγώ Μπακαγιάννη που διαμένει στην Παραμυθιά.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Περσεφόνη Λάλα-Πολίτη που διαμένει στα Γιάννινα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Κατίνα Π. Θεοχάρη που διαμένει στα Τρίκαλα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Σωτηρία Μπριάκου που διαμένει στην Αθήνα στη μνήμη του συζύγου.

— Τρεις χιλιάδες (3.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Ευδοξία Τσάλα-Φαρίνα που διαμένει στην Αμερική, στη μνήμη του εξαδέλφου της Ευαγγέλου Τσάλα.

Τα «Κ.Ν.» και ο Σύνδεσμός μας ευχαριστούν θερμά όλους.

Ενισχύσατε την αποπεράτωση του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ μας ΚΕΝΤΡΟΥ

ειδήσεις - σχόλια

Η ΝΟΜΑΡΧΗΣ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τα έργα δεν έχουν πρωταγωνιστές, δεύτερα, τρίτα και έσχατα πρόσωπα. Κάθε πρόσωπο στην περιοχή των αρμοδιοτήτων του είναι και μια αναγκαία μορφή της όλης προσπάθειας για το καλό του κοινωνικού συνόλου, του καλού όλων μας.

Η Νομάρχης Ιωαννίνων κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ έχει οργώσει κυριολεκτικά όλα τα χωριά και τους οικισμούς του

ελλαδικό και εξωελλαδικό χώρο.

Η κ. Κόκκινου ανέβηκε και στις στάνες, έζησε με τους ξωμάχους, μίλησε με αγάπη και κατανόηση μαζί τους και συνειδητοποίησε τις πραγματικές τους ανάγκες για τη σωστή επίλυσή τους.

Στο χωριό μας, όπου ζει ο Ξένιος Ζεός, για όλους τους περαστικούς, ιδιαίτερα για τους ταγούς της Πολιτείας η κ. Νομάρχης έζησε και χάρηκε την

α) Η κοινότητα να βρει ένα κονδύλιο και να βάλει ανθρώπους να καθαρίσουν τώρα το φθινόπωρο τα ρέματα από βάτους, αγριόδεντρα που σταματούν τη ροή των νερών της βροχής και κατά συνέπεια συνθέτουν και την όλη αποκρουστική και ανθυγιεινή εικόνα.

β) Να απευθυνθεί η κοινότητα με έγγραφό της στη Νομαρχία Ιωαννίνων και να ζητήσει τους ειδήμονες υπαλλήλους να

Νομού μας. Η άμεση γνώση των προβλημάτων των ανθρώπων της ενδοχώρας είναι η καίρια πτυχή για την σωστή αντιμετώπιση των αναγκών τους. Ο γνώμονας αυτός, αναμφισβήτητα σωστός, είναι καημός ζωής και δράσης της κ. Νομάρχου.

Στα παραπάνω πλαίσια στις 15 και 16 Αυγούστου η Νομάρχης Ιωαννίνων κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ επισκέφθηκε την Κοινότητα των Καλαρρυτών για επιτόπια εξέταση των προβλημάτων της.

Η κ. Νομάρχης διέθεσε 2.500.000 δρχ. στους Καλαρρυτές για την κατασκευή ξενώνα. Επίσης υπέγραψε απόφαση, σύμφωνα με το Νόμο, για τη μεταβίβαση της σχολικής περιουσίας του Σχολείου Καλαρρυτών στην Κοινότητα, εκφράζοντας την ευχή να αξιοποιηθεί αυτή για το καλό των Καλαρρυτών με την μακράιωνα ιστορική, πολιτιστική και πατριωτική πορεία στον

πατροπαράδοτη Ελληνική φιλοξενία απ' όλους τους χωριανούς και τις αρχές του χωριού, ιδιαίτερα από τον ξεχωριστό συμπατριώτη και λάτρη της βουνίσιας ζωής κ. ΝΙΚΟ ΜΠΑΖΑΚΗ, στο σπίτι του οποίου κατέλυσε.

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Τελευταία οι παραδοσιακοί οικισμοί παρουσιάζουν ένα ανπαισθητικό και ανθυγιεινό φαινόμενο, κατάρα της καταναλωτικής κοινωνίας μας, και δείγμα της ποιότητας της όλης αγωγής όλων μας, τα σκουπίδια. Τα ρέματα και οι δρόμοι παρουσιάζουν απaráδεκτη εικόνα. Όλοι συμφωνούμε στη διαπίστωση του κακού, εκεί που δυσκολεύουν τα πράγματα είναι η λύση του.

«ΤΑ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» προτείνουν τις θέσεις τους στο όλο οξύ πρόβλημα, που είναι σίγμα του καιρού μας:

ανέβουν στο χωριό να εξετάσουν επιτοπίως το θέμα και να δώσουν τις δέουσες και αναγκαίες λύσεις μαζί με την οικονομική ενίσχυση για την αντιμετώπισή του.

Δεν επιτρέπονται αυτοσχεδιασμοί, διαξιφισμοί και ποικίλες άλλες θέσεις σε θέματα που άπτονται της υγείας μας.

ΤΑ ΓΕΦΥΡΙΑ

Τα γεφύρια, αντίκες των προγόνων μαστόρων της λιθοδομής παρουσιάζουν όψη πλήρους εγκατάλειψης.

Ο νέος πρόεδρος του χωριού, τι να πρωτοκάνει ο άνθρωπος με τόσες εκκρεμότητες που βρήκε, ως επισκεφτεί όλα τα γεφύρια και τα γεφυράκια των ρεματιών του χωριού μας και είμαστε βέβαιοι ότι θα βρει την καλύτερη δυνατή λύση.

Ο Περιπατητής

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το νέο Κ.Σ. Καλαρρυτών ορκίστηκε την 1η Αυγούστου από τη Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Κόκκινου.

Στην συνεδρίαση του Κ.Σ. της 17/8/91 συζητήθηκαν τα θέματα:

Συγκρότηση επιτροπών - Ορισμός εκπροσώπου Κοινότητας στην Τοπική Ένωση Δήμων και

Κοινοτήτων. Στη συνεδρίαση του Κ.Σ. της 23/8/91 έγινε αποδοχή πιστώσεως 10,5 εκατ. δρχ. από πρόγραμμα ΜΟΡ για το έργο εξωτερικού δικτύου υδρεύσεως Καλαρρυτών.

Η δημοπρασία του έργου αυτού θα γίνει τη 12/9/91.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΦΟΡΕΑ

Στους Καλαρρυτές την 14/8/91 συνεδρίασε ο άτυπος Φορέας ανάπτυξης των Καλαρρυτών και συζητήθηκαν:

1. Προβλήματα του χωριού - καθαριότητα.
2. Αναπτυξιακή εταιρεία.

3. Κληροδοτήματα Αγλαΐας Μπούτσια στ Τρίκαλα προς Αγ. Νικόλαο Καλαρρυτών.

4. Διανομή πλάκας.
5. Ιδιοκτησιακό καθίστώς - Κτηματολόγιο Καλαρρυτών.

ΠΡΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ
Οδός Αγίας Μαρίνας 34
Λάρισα
Τηλ.: 231.315

ΠΡΟΣ
τον αξιότιμον
κ. Νικόλαο Βατάλην
Νομάρχη Τρικάλων
εις Τρίκαλα Θεσσαλίας

ΘΕΜΑ:

«Ευχαριστίες - πρόσκληση επισκέψεως»

Η άμεση γνώση των πραγμάτων που μας περιστοιχίζουν και των προσώπων, που ζουν και δημιουργούν κοντά μας είναι η Αχιλλείος πτέρνα για τη σωστή επίλυσή τους. Αυτή κ. Νομάρχα, είναι αναμφισβήτητα ο γνώμονας των δραστηριοτήτων σας. Το χωριό μας με ιστορική, πολιτιστική και πατριωτική ακτινοβολία σας είναι γνωστό και το έμπρακτο ενδιαφέρον σας γι' αυτό είναι γόνιμο.

Αναφερόμαστε στη βελτίωση του δρόμου από κορυφή Μπάρου μέχρι διασταύρωση Χαλκίου που δεν είναι τυχαίο τεχνικό έργο τοπικής σημασίας αλλά μια σύγχρονη πρόσβαση Θεσσαλίας. Ηλείου ευρύτερης σημασίας που θα συντελέσει στην αναγέννηση και την ανοδική πορεία αιώνων του πολιτιστικού γένους της Πίνδου μας, και ιδιαίτερα του ορεινού συμπλέγματος Ασπροποτάμου, Τζουμέρκων περιοχών με στενούς προαιώ-

νους παραδοσιακούς πολιτιστικούς και οικονομικούς δεσμούς.

Στο κεφάλαιο τούτου της παραδοσιακής συνέχειας αποφασιστικό ρόλο έπαιξε και παίζει το πάθος σας για τον τόπο μας η διορατικότητά σας και ο πόνος σας για τους ξωμάχους των ορεινών περιοχών και η αντιμετώπιση των προβλημάτων τους με έργα που σέβονται και τιμούν τις διαχρονικές αξίες της πατρίδας μας.

Το άμεσο, ζωηρό και έμπρακτο ενδιαφέρον σας, που έγινε άμεσα αντιληπτό από τους απλοϊκούς ανθρώπους των χωριών της περιοχής αλλά και από προσωπικότητες απασχόλησε και τα μέλη του Πανθεσσαλικού Συλλόγου που αισθάνονται το χρέος να σας εκφράσουν εγγράφως τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη τους. Δείγμα της ελαχίστης ευγνωμοσύνης όλων μας είναι η ανακήρυξή σας ως επιτίμου μέλους του Συλλόγου μας και η πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου να επισκεφθείτε το χωριό μας σε χρόνο που σας θα καθορίσετε για να σας σφίξουμε από κοντά φιλικά και ευγνώμονα το χέρι σας για όσα κάνετε και κάνετε για την ανάπτυξη της περιοχής.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Νίκος Μπαζάκης
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Βάσω Μπούτζα